

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

10 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Lungu Vasile în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală în privința lui

Avramioti Constantin Xxxxx, născut la
xx.xx.xxxx, originar și locuitor Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 14.12.2017 - 26.12.2018;

Instanța de apel: 29.01.2019 - 13.03.2019;

Instanța de recurs: 07.06.2019 - 10.07.2019;

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Căușeni, sediul Central din 26 decembrie 2018, cauza fiind examinată în baza art. 364¹ Cod de procedură penală, Avramioti Constantin a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d) și f) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani 6 luni în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a pedepsei pe termen de probă de 1 an, cu obligarea inculpatului de a nu părăsi țara până când sentința va deveni definitivă.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a reținut că, Avramioti Constantin, fiind angajat al organizației de pază particulară SRL „Top Security” or. Căușeni prin ordinul nr.18 din 01.11.2016, la 15.01.2017, aflându-se lângă stația de alimentare cu combustibil „Petrom” din or. Căușeni, fără nici un temei legal, împreună cu o altă persoană, au aplicat balonul cu gaze lacrimogene din dotare, i-au sucit mâinile la spate, punându-i cătușele de plastic și l-au privat ilegal de libertate pe locuitorul s. Chircăiești, r-nul Căușeni - Laur Andrei, care era maltratată de alte persoane.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Vasile Lungu în numele inculpatului, care a solicitat casarea parțială a acesteia și emiterea unei decizii, prin care lui Avramioti Constantin, recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, să i se aplice o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 de unități convenționale.

În motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, prima instanță a dat o apreciere eronată ordonanței procurorului din 04.07.2017, prin care urmărirea penală pe cauza penală nr.2017180172 a fost încetată, iar procesul penal a fost clasat.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, apelul declarat a fost respins ca nefondat.

4.1. Cercetând materialele cauzei, Colegiul a considerat că, prima instanță a conchis corect că Avramioti Constantin este vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 166 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, după elementele calificative *privațiunea ilegală de libertate a unei persoane, dacă acțiunea nu este legată cu răpirea acesteia, săvârșită de două persoane cu aplicarea altor obiecte folosite în calitate de armă*, împrejurări constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, motiv pentru care vinovăția inculpatului nici nu a fost contestată, partea apărării contestând doar modul de individualizare a pedepsei aplicate inculpatului.

Colegiul a reținut că, în motivarea cererii declarate, apelantul a invocat că, prima instanță a dat o apreciere eronată ordonanței procurorului din 04.07.2017, prin care urmărirea penală a fost încetată în privința lui Avramioti Constantin, iar procesul penal a fost clasat.

În acest context, Colegiul a reiterat că, potrivit art. 285 alin. (1) Cod de procedură penală, *încetarea urmăririi penale este actul de liberare a persoanei de răspunderea penală și de finisare a acțiunilor procedurale, în cazul în care pe temei de nereabilitare legea împiedică continuarea acesteia*.

Astfel, încetarea procesului penal în privința lui Avramioti Constantin în cauza penală nr.2017180172 a avut loc pe temei de nereabilitare, fapt care exclude doar răspunderea penală, nu și vinovăția persoanei supuse urmăririi penale, motiv pentru care, soluția primei instanțe este întemeiată.

Colegiul a considerat neîntemeiată cerința părții apărării privind aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal în privința inculpatului, menționând că în speță nu sunt prezente circumstanțe excepționale care ar determina neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în privința ultimului, întrucât prin aceste prevederi legale urmează să se înțeleagă că, pentru aplicarea art. 79 Cod penal, în împrejurările în care s-a desfășurat fapta prejudiciabilă or în datele privind personalitatea infractorului, trebuie să existe circumstanțe, particularități, situații sau stări ale lucrurilor, care ar reprezenta ceva deosebit, ieșit din comun sau care ar constitui excepție de la starea lor obișnuită, de la personalitatea inculpatului, iar după cum a reținut Colegiul, partea apărării nu a invocat nici o circumstanță de acest gen.

Astfel, instanța de apel ținând cont de circumstanțele stabilite, de principiile generale de stabilire a pedepsei prevăzute de art. 61 alin. (2) Cod penal, de faptul că Avramioti Constantin a fost supus anterior urmăririi penale, a săvârșit o infracțiune

gravă, a recunoscut total vina, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, cât și de vârsta tânără a inculpatului, a considerat că prima instanță corect a conchis că atingerea scopului pedepsei penale poate avea loc prin stabilirea în privința acestuia a unei pedepse cu închisoarea, dar cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Prin urmare, instanța de apel nu a stabilit motive de aplicare a prevederilor art. 79 Cod penal în privința lui Avramioti Constantin, considerând că prima instanță a individualizat corect pedeapsa aplicată acestuia.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, recurs ordinar în numele inculpatului declară avocatul Lungu Vasile, care fără a invoca un temei pentru recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, solicită casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi decizii prin care lui Avramioti Constantin, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 166 alin. (2) lit. d), f) Cod penal, a-i stabili pedeapsă, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

În motivarea recursului, avocatul invocă că prima instanță a dat o apreciere eronată ordonanței procurorului din 04.07.2017, prin care urmărirea penală pe cauza penală nr.2017180172 a fost încetată, iar procesul penal a fost clasat. Decizia instanței de apel este nemotivată prin faptul că instanța nu s-a expus asupra circumstanțelor invocate de apărător în apelul său, și anume asupra faptului că în speță nu sunt careva circumstanțe agravante.

5.1. Pe marginea recursului declarat procurorul a depus referință pronunțându-se pentru inadmisibilitatea acestuia, deoarece pedeapsa aplicată inculpatului este una motivată și individualizată în corespundere cu prevederile legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Colegiul penal evidențiază că avocatul în recursul declarat nu invocă nici un temei de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, însă potrivit solicitării, se deduce că motivele recursului se încadrează în prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care stipulează că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor*

legale, însă instanța de recurs menționează că, aceste prevederi nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezenței erorii de drept, care ar servi ca temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel.

Colegiul reține că, recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, dar critică decizia contestată doar în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o prea aspră, solicitând aplicarea unei pedepse sub formă de amendă, cu aplicarea art. 79 Cod penal.

Privitor la pedeapsa stabilită inculpatului de către instanțele de fond, Colegiul consideră că acestea și-au motivat just soluția adoptată în acest sens, acordând deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75, Cod penal și art. 364¹ Cod de procedură penală la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei, stabilite conform sancțiunii articolului incriminat, iar în sprijinul statuării respective relevă următoarele.

Așa cum se reține din doctrina penală, în cazul săvârșirii unei infracțiuni instanța de judecată este singura în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal, în baza căruia a fost condamnat inculpatul.

De asemenea, se reține că la individualizarea pedepsei trebuie avut în vedere principalul criteriu - gradul de pericol social al faptei săvârșite, care se măsoară după cuantumul pedepsei prevăzute de textul incriminator, urmând ca celelalte două criterii alăturate și distincte - persoana infractorului și împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală, să fie avute în vedere după ce instanța și-a format opinia cu privire la gradul de pericol social concret al activității infracționale săvârșite.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanțele de fond au ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Colegiul menționează că în spiritul art. 79 Cod penal, aplicabilitatea căruia se solicită de către recurent, se înțelege că trebuie să existe ori în împrejurările în care s-a derulat fapta infracțională, ori în datele privind personalitatea infractorului, circumstanțe, împrejurări, particularități, situații sau stări de lucruri, care constituie excepție de la starea obișnuită a lor ori a personalității inculpatului. Ca excepționale,

o instanță de judecată urmează să stabilească astfel de împrejurări care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei precum și date privind personalitatea inculpatului – grad de invaliditate (I, II), persoana cu dizabilități severe și accentuate, merite deosebite față de societate, alte circumstanțe de importanță majoră.

Așadar, solicitarea avocatului privind aplicarea în privința lui Avramioti Constantin a prevederilor art. 79 Cod penal, solicitare care de fapt nici nu a fost motivată de către recurent, este neîntemeiată, or din materialele cauzei nu rezultă existența cărorva circumstanțe excepționale în privința inculpatului care ar determina instanța de judecată să-i aplice acestuia o pedeapsă mai blândă decât cea prevăzută de lege.

Prin urmare se conchide că, de fapt în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală la care se face referință de către recurent, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa stabilită inculpatului fiind aplicată de către instanțele de fond în conformitate cu legea și în limitele acesteia, din care considerente se impune inadmisibilitatea recursului, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Lungu Vasile în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 martie 2019, în cauza penală în privința lui *Avramioti Constantin*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 19 iulie 2019.

Președinte:

Iurie Diaconu

Judecători:

Liliana Catan

Ion Guzun